ALTERNATİF BİR EĞİTİM MODELİ OLARAK EV OKULU

Dr. Murat Taşdan
Dr. Özden Demir
Kafkas Üniversitesi

Özet

Öğrenmede bireylerin bağımsız öğrenme yeteneğine kavuşması, günümüzde giderek artan bir önem kazanmaktadır. Bireyin hür iradesini okulun kalıpları içerisine sıkıştırmamayı hedef alan ev okulu modeli, özellikle öğrenene birey olarak değer verilmesini, onun kendini gerçekleştirmesini ve öğrenmeyi öğrenme kapasitesine dayalı olarak çocukların sistemli bir şekilde evde eğitilmesini öngören bir modeldir. Bu çalışmada, ev okulu modelinin kavramsal temelleri ortaya konulmuş, ev okulunun kökenleri, ev okulu uygulamasında yer alan yaklaşımlar, ev okulu uygulamasının üstünlükleri ve sınırlılıkları hakkında bilgi verilmiş ve eğitimdeki yeri açıklanmıştır. Ayrıca ev okuluna dayalı öğretimin temel ilkeleri tartışılmaya ve alanda yapılan çalışmalar değerlendirilmeye çalışılmıştır. Bu değerlendirmeler sonucunda ev okuluna dayalı öğretimin, ülkemiz eğitim sisteminde ebeveynlerin sosyoekonomik eksiklikleri, yasal prosedürler, mali kaynak ve öğretim teknolojisi ve materyal yetersizliği gibi nedenlerle uygulanması güç olsa da koşullar sağlandığında uygun bir alternatif model olabileceği söylenebilir.

Anahtar Kelimeler

Ev okulu, Evde eğitim, Alternatif eğitim modelleri.

Eğitim Bilimleri ve Uygulama
Educational Sciences and Practice
ISSN 1304-6475

© 2010, Eğitim Bilimleri ve Uygulama, 9(18), 81-99

HOME SCHOOLING AS AN ALTERNATIVE EDUCATIONAL MODEL

Dr. Murat Tasdan
Dr. Ozden Demir
Kafkas University

Abstract

The ability to become independent learners has increasing importance today. Homeschooling, with its aim to free individuals' independent will from school patterns, is a model that values learners as individuals, helps them to realize themselves, and enables a systematized education alternative based on the capacity of learning to learn. This study reviews the conceptual base, history, approaches, advantages, and limitations of homeschooling and explains its role in learner education. In addition, it discusses the fundamental principles of education alternative based on homeschooling and reviews the studies in the field. At the and of these evaluations the teaching on homeschooling, also diffucult to be applied it may be said that it could be can alternative model with the reason of the families' social-economic support, legal procedures, financial resource and the lack of technological and material such as in Turkey Education System.

Keywords

Homeschooling, Home education, Alternative educational models.

GİRİŞ

Ev okulu uygulaması, alternatif okul modellerinden biridir. Ev okulu uygulaması ebeveynlerin çocuğu, geleneksel bir devlet veya özel okul eğitimi yerine evde eğitmesi pratiği olarak tanımlanabilir (Hess, 2002; Akt, Farrell ve Ryan, 2005). Ev okulu modeli öğrenene birey olarak değer veren, onun kendini gerçekleştirme ve öğrenmeyi öğrenme kapasitesine dayalı çocukların sistemli bir şekilde evde eğitilmesini ön gören bir modeldir. Bu özel uygulamada çocuklar ya hiç okula gitmezler ya da bazı özel dersler için okula gidebilirler veya bazı özel öğretmenlerden özel ders alabilirler.

Van Galen ve Pitman'a göre ev okulu (home school) ya da evde eğitim (home schooling, home education) uygulamalarında öğrenme ve öğretme belli ölçülerde planlı etkinliklerdir. Etkinliklerin yürütüldüğü yer öncelikle evler ve öğretmenler de öncelikle ebeveynlerdir. Evde eğitim verilmesi, ailelerin eğitim etkinliklerine yüksek katılımını gerektiren en keskin uygulamadır (Smith ve Williams, 2009).

Ev okulu kavramı örgütler ve kişiler tarafından farklı şekillerde tanımlanmaktadır. Ev okulu ya da evde eğitime ilişkin tanımlara bakacak olursak; Kanada hükümeti "Ev okulu uygulaması, bir öğrenci devlet okulu, özel okul ya da başka bir tür okul yerine eğitimini evde aldığı zaman meydana gelir" şeklinde tanımlarken; Amerikan hükümeti ise "Okul çağındaki çocukların eğitiminin okul yerine evde verilmesi" şeklinde tanımlamaktadır (Basham, 2001). Şüphesiz bu eğitim seçeneğinin bağlamı, bu tanımlardan daha karmaşıktır.

Ev Okulu Uygulamasının Tercih Edilme Nedenleri

Evde eğitim, kamu eğitiminden ve genel olarak okullardan memnun olmayan birçok kişi için bir alternatif olarak gelişmiştir. Jeub (1994) ailelerin ev okulunu tercih etme sebeplerini sosyal, ailevi, akademik ve dini sebepler olmak üzere dört başlıkta toplamıştır. Basham'ın (2001) 850,000'i ev okulu öğrencisi olmak üzere toplam 50,188,000 öğrenci ile gerçekleştirdiği çalışma da ailelerin ev okulunu uygulamasını tercih etme nedenlerini araştırmıştır. Bu araştırmaya göre ailelerin yaklaşık yarısı (% 48.9) ev okulunu "daha iyi bir eğitim imkanı" elde etmek için; % 38.4'ü dini sebeplerle, %25.6'sı ise okullardaki öğrenme ortamlarını yetersiz gördükleri için ev okulu uygulaasına yönelmektedirler.

Princiotta ve Bielick (2006) tarafından yapılan çalışmada da ailelerin ev okulunu tercih etme sebepleri için benzer sonuçlara ulaşılmış ancak, tercih etme öncelikleri farklı olmuştur. Princiotta ve Bielick'in (2006) çalışmalarında temel sebep olarak; çevre güvenliği gösterilmiştir. Muhtemel sebep olarak da 1999 yılından bu yana okullarda meydana gelen şiddet patlamasının olabileceği ifade edilmiştir.

Amerika'da kaç ailenin ev okulu uygulaması yaptığını belirlemek ve ev okulları hakkında betimsel verilere ulaşmak adına yapılan çalışmada NCES'in anket verileri ve 239 aile ile yapılan görüşmeler kullanılmıştır. NCES için yapılan başka bir araştırmada ise ev okulunu tercih etmedeki temel nedenler okulların çevresel koşulları (%31), ailelerin çocuklarına dini eğitim verme isteği (%30) ve okullarda verilen öğretimden memnun olmama (%16) şeklinde bulgulanmıştır (*Princiotta ve Bielick, 2006).*

Collum (2005) ailelerin ev okulu kararı almalarındaki dört (devlet okullarından memnuniyetsizlik, akademik ve pedagojik endişeler, dini değerler ve aile ihtiyaçları) genel sebepten oluşan bir geri çekilme modeli oluşturmuştur. Modelde ailelerin ev okulu kararlarını başka faktörlerin de etkilediği saptanmıştır. Ailenin eğitim seviyesi, ev okuluna devam eden çocuk sayısı ve siyasi kimlik bu nedenlere örnek olarak verilebilir. Alanyazınındaki diğer çalışmalar belirtilen betimsel verileri destekler niteliktedir.

Smith ve Williams (2009) araştırmada zenci ailelerin çocuklarının eğitimleri hakkındaki inançlarının, endişelerinin ve isteklerinin anlaşılmasını sağlayarak bu ailelerin evde eğitimlerini incelemişlerdir. Zenci ebeveynlerin ev okulu kararlarını inceleyen Smith ve Williams'ın (2009) çalışması, Bronfenbrenner'in (1986) içerisinde aile katılımının da yer aldığı çoklu bağlamları tanıyan sosyo-ekolojik modeline uzanan bir teorik çerçeveden etkilenmiştir (Smith ve Williams 2009).

Green ve Hoover-Dempsey 2007 yılında yaptıkları araştırmada, çocuklarını devlet okuluna gönderen anne- babalarla, ev okulunu tercih eden anne babaları karşılaştırmışlardır. Araştırmada, aynı zamanda ebeveynlerin ev okulu konusundaki kararlarına etki eden ve alan yazında var olan faktörleri değerlendiren bir ölçek de geliştirilmiştir. Bu faktörler, ebeveynlerin çocuklarına eğitim verecek okulların kapasitesi hakkındaki yargılarıyla okul eğitimi uygulamaları, ebeveynlerin dini ve ahlaki değer yargılarıyla, çocuklarının özel gereksinimleri (akademik, davranışsal), ebeveynlerin zaman ve enerji açısından ev okulu konusundaki algıları ile ilişkilendirilmiştir. Araştırmanın diğer bulguları da ev okulunu tercih edenlerin devlet okullarının çocuklarına değerlerle ilgili öğretim sağlama, kişisel ihtiyaçlarını karşılama ve uygun öğretim yöntemlerini kullanma konularında ciddi bir uyuşmazlık içerisinde olduklarını göstermektedir. Araştırmacılar ebeveyn rol yapısını ve kişisel inanç değişkenlerini analiz ettiklerinde ise şu sonuçlara varmışlar: Ev okulunu tercih eden ebeveynler, devlet okullarının çocuklarını eğitme konusundaki yetersizliklerinden ziyade kendi çocuklarının eğitimlerinden kişisel olarak sorumlu olduklarına ve onları kendi önceliklerine uygun olarak eğitme yetisine sahip olduklarına inandıkları için ev okulunu tercih etmiş görünüyorlar (Smith ve Williams 2009). Buna göre, ev okulu ile ilgili kararlar her zaman için devlet okullarına alternative oluşrurmak amacıyla alınmış değildir.

Ev okulunu tercih etmenin bu genel sebeplerinden ayrı olarak ev okulunu tercih etme sebepleri ideolojik ve pedagojik olmak üzere ikiye ayrılabilir (Basham,

2001; Knowles, 1991). İdeolojik sebepler, temelde dini ve sosyal niteliktedir. İdeolojik ev okulu Moore (Basham, 2001) tarafından kurulmuş ve "ailelerin istemediği kurumsallaşmış eğitimin ögeleri"nden kaçınmak için eğitim etkinliklerini devlet okulundan eve transfer etme isteği olarak tanımlanmıştır. Pedagojik ev okulu, ebeveynleri öncelikli olarak eğitim sürecine odaklanırlar. Pedagojik hareketin en önemli liderlerinden biri Holt'tur (Basham, 2001). Pedagoglar, okulu ve eğitimi aynı şey olarak görmezler. Eğitimin daha az yapısallaştırılmış ve öğrencilerin daha çok yaşantısal öğrenmeye dayanan bir öğrenmeye dahil olabilecekleri bir ortamda meydana gelmesi gerektiğine inanırlar. İki görüş arasında benzerlikler olsa da bir aile hem ideolojik, hem de pedagojik sebeplerden dolayı ev okulu yönünde tercih yapabilir.

Galen'e (1991) göre ideologların tersine, pedegog grubunda yer alan aileler, çocuklarının akademik başarılarına öncelik verdikleri ve okullardaki programın çocuklarını değiştirdiğini düşündükleri için geleneksel okullardan ayrılmaktadırlar. Pedagog grubunda yer alan aileler, geleneksel okul sistemini red ederler ve büyük kişisel çabalarıyla farklı bir eğitimi çocuklarına vermeye çabalarlar (Knowles 1988; Madden 1991; Van Galen ve Pitman 1991; Smith ve Williams, 2009). Knowles'e göre pedagog grubu üzerinde yapılan çalışmalar özel ihtiyaçları ya da yetenekleri olan çocukların birçoğunun bu grupta olduğunu göstermektedir (Smith ve Williams, 2009).

Ev okullarını tercih etmenin ideolojik sebepleri, genelde aile değerleri meselelerine (Ray, 2000), devlet okullarının algılanan din eğitimi yoksunluğuna, çocuklarının ailenin dini inançlarını geliştirecek ortamlarda eğitilmesini arzu etmelerine (Carper, 2000); değerler ve din konusunda okul ve aileler arasındaki anlaşmazlıklara, ailevi nedenlere ya da daha yakın bir aile ortamı oluşturma çabalarına ve ahlaki, fiziksel, zihinsel ve ruhsal güvenlik gibi güvenlik endişelerine odaklanmaktadır.

Güvenlik meseleleri de ideologların ev okulu tercihlerini etkilemektedir. Bazı aileler çocuklarının ahlaki güvenliğinden, bazıları fiziksel güvenliklerinden ve bazıları da dini ve ruhsal güvenliklerinden endişe etmektedirler (Basham, 2001; Hill, 2000; Princiotta ve Bielick, 2006).

Evde eğitim hareketinde aynı zamanda kurumlaşma karşıtı bir faktör de bulunmaktadır. Bu konuda Lubienski (2003); ailelerin kurumların yıkıcı olduğuna ya da kişisel olmayan bürokrasiden daha faydalı işler yapacaklarına inanmaktadır (Lubienski 2003, 176).

Ev okulunun tercih edilmesinin pedagojik sebepleri öğrenci ve öğrenme arasındaki ilişkiyle bağlantılıdır. Ev okulunu tercih eden aileler programda daha çok özgürlüğe değer vermektedir (Jeub, 1994). Ev okulu savunucuları başarılarının öncelikli olarak öğretimin doğasından kaynaklandığını vurgulayarak; öğretim yöntemi (Basham, 2001) ve ailelerin çocuklarının özel öğrenme ihtiyaçlarına dikkat etme (Knowles ve diğerleri, 1992) olduğunu belirtmişlerdir. Ev okulunu

tercih eden anne-babaların eğitim felsefeleri genellikle daha liberaldir. Bu ebeveynler, yaşantı temelli öğrenmeyi, kişisel özgürlüğü ve yaşamda öğrenmeyi savunmaktadırlar (Jeub,1994).

Bazı aileler ise çocuklarına hayatları boyunca bağımsız öğrenenler olmayı öğretmek için ev okulunu seçmişlerdir. Bu aileler, çocuklarına resmi bir eğitim kurumunda görecekleri ortamlardan daha az yapısallaştırılmış, öğrenme ortamları sunmaktadırlar. Özel eğitime ihtiyacı olan bazı ebeveynler, çocuklarının eğitiminde daha bireyselleştirilmiş bir yaklaşım sağlayabilmek için ev okullarını tercih etmişlerdir (Ensign, 2000).

Ev Okulu Uygulamalarının Tarihi Gelişimi

Ev okulu uygulamasının tarihi gelişimi incelenirken, bu uygulamaların başladığı yer olarak kabul edilen ABD ve uygulamanın özel bir şeklini içinde barındıran Norveç Eğitim sistemindeki tarihsel gelişim süreci özellikle ele alınmıştır. Ev okulu ve özel okul kavramı Amerikan eğitim tarihinde yeni ortaya çıkmış kavramlar değillerdir. Ev okulları Kuzey Amerika'da uzun zamandır var olan özel bir durumdur. İlk tipik uygulamalar maaş karşılığı özel öğretmenler ile evde verilen eğitim şeklinde ortaya çıkan ve "Tutoring" olarak adlandırılan uygulamalardır. İlk kolonilerde evde eğitim gerekliydi, çünkü okul bir kurum olarak sosyal yaşamda henüz yerini almamıştı. Daha sonra yerel okullar kurulmuş ve kurallar oluşturulmuştur (Loria, 2002). Fakat ilk kolonilerde ev okulu uygulamaları okulun dışında kalan çocuklar için düşünülmüştür (Information Analyses Reports-Evaluative-Feasibility, 1995)

Koloniler ve eski Amerika dönemindeki eğitim, daha az resmi ve daha az kurumsallaşmış nitelik göstermektedir. George Washington, John Quincy Adams ve Abraham Lincoln gibi başkanlar da dahil olmak üzere birçok önde gelen Amerikalı, ev okullarında eğitim görmüşlerdir (Basham, 2001).

Ancak 19. yüzyılın sonlarına kadar ev okuları ülke çapında etkili olamamıştır. Mevcut ev okulu hareketi 1960'larda devlet okullarına karşı olan liberal tepkinin de doğal sonucudur (Knowles, Marlow ve Muchmore, 1992). Ev okulları ciddi bir başlangıçtan sonra gruba dönüşmüş, ayrı bir okul bölgesi olarak düşünülürse New York devlet okulları bölgesinden daha kalabalık hale gelmiştir (Hill, 2000).

1960'ların başlarına kadar ev okulları, zorunlu kamu okullarına bir alternatif olarak görüldüğü için desteklenmemiştir. Bu ev okulu hareketi liberal sol ile ilişkili olarak onun teorik izlerinin etkisi altında başlamıştır. Hümanist bir eğitimci olan Holt tarafından ortaya atılmış ve desteklenmiştir. Baslam'a göre (2001) Holt bu hareketin radikal savunucu lideridir. Holt ev okullarına; eğitimde yerelleşme ve eğitimde anne-babanın özerkliği olarak yaklaşmıştır. Bu kavram şu anda "un-schooling' olarak da ifade edilmektedir' (Ray, 1999). Ev okullarının

çağdaş ve çok çeşitli imajı bir heterojenlik olarak tanımlanmaktadır. Ev okullarına devam eden nüfusun alt gruplarında sosyal muhafazakârlık ve derin inanışlar yer almaktadır. Bununla birlikte 1960'larda ve 1970'lerde birçok ev okulu ailesinin kültürel sol karşıtı üyeleri de bulunmaktadır. Baslam'a göre (2001) 1980'de A.B.D.'de ev okulları, 30 eyalette illegal olarak kurulmuş ve 1993'ten beri 50 eyalette de yasal olarak devam etmektedir (Wilhelm ve Firmin, 2009).

Çağdaş ev okulu uygulaması, 1970'li yıllarda ikinci defa başlamıştır; Guterson'a göre bu başlangıcın öncüleri "bir grup tutkulu dinci ve geriye kalanlar ise Jean-Jacques Rousseau'nun mirasçıları" olarak tanımlanabilirler (Isenberg, 2007). Van Galen (1991) ve Stevens (2001) saha çalışmalarını temel alarak bu iki grup arasındaki farkları belirlemiştir. 1980'lerde A.B.D.'de eyalet seviyesinde yasal haklara ulaşabilmek amacıyla dini ve laik ev okulları müttefik olarak çalışmışlardır. Okula devamlılığı zorunlu kılan birçok okul bölgesi, ev okullarına bir çeşit okuldan kaçış yöntemi gözüyle bakmışlar; devlet okulları yetkilileri ile ev okulunu isteyen veliler arasındaki ilk görüşmeler ise istemsiz şekilde (Akt, Isenberg, 2007) gerçekleşmiştir. Bununla birlikte 1983'te Farris, Protestan ev okulu ebeveynlerine lobi ve yasal yardım sağlamak amacıyla ulusal bir örgüt olan Ev Okulu Yasal Müdafaa Derneği'ni (HSLDA) kurmuştur (Isenberg, 2007).

İlk ve Ortaöğretim değişim hareketi ile birlikte, 1994 yılında, Temsilciler Meclisinin tam gün eğitim verecek olan her ev eğitimcisinin alanında sertifika sahibi olması gerekliliği hakkındaki şartları büyük tepkiye sebep olmuştur. Ev okulu uygulayıcıları, eyaletlerin bu kuralı ebeveynlere dayatmaları anlamına geleceğini ifade etmişlerdir. Temsilcilerine binlerce telefon açarak, onları değişikliği geri çekmek zorunda bırakmışlardır (Stevens, 2001, Akt, Isenberg, 2007). İlk ve Ortaöğretim Hareketi – daha çok "No Child Left Behind Act" (Hiçbir çocuk geride kalmasın) adıyla bilinir. 2001 yılında yeniden yetkilendirme ile ortaya çıktığında Amerikan Kongresi, getirilen hükümlerin ev okullarına uygulanmasını yasaklamıştır. 1990'ların ortasında ev okulu için yasal hak kazanılmasını takiben internetteki gelişim, ev okullarında bir atak sağlamıştır. Internet ev okulu materyallerinin ulaştırılmasını daha kolay hale getirmiş ve ev okulu uygulaması yapan ailelerle daha iyi iletişim kurulmuştur. Ev okulu uygulaması geliştikçe, laik ve dini ev okulu uygulayıcıları arasındaki ittifak dağılmaya başlamış, ama her iki grubun da ev okulu destek grupları hızla çoğalmıştır (Stevens, 2001'den, Akt, Isenberg, 2007).

Knowles ve diğerleri (1992) çağdaş ev okulu hareketinin ilk adımının, 1960'lar ve 1970'lerde ev okullarının çocukları eğitmek için en insani yer olduğunu savunan Holt da dahil olmak üzere liberal eğitim reformcuları arasında başladığını ifade edilmektedir. Bu durum Yang ve Kayaardi (2004) tarafından yapılan çalışma ile çelişmektedir. Araştırmacılar ev okuluna devam eden ve etmeyen öğrenciler arasında demografik, dini, sosyo-ekonomik ve aile yapısı özellikleri açısından bir fark olmadığını belirtmişlerdir.

Ev okulu uygulaması aslında yeni bir uygulama olmamakla birlikte, katılımcıların harekete toplu bağlanmaları ve potansiyel sosyal etkilerini kullanmaları acısından yeni sayılabilir. Ev okulu savunucuları tarafından ailelerin ev okulu haklarını meşru hale getiren ve koruyan birçok çalışma yapılmıştır (Basham, 2001; Homeschool Legal Defense Association, 2004; Ray, 2000). Çocuklarını evde eğitmeyi seçen ailelerin toplam sayısı hakkındaki raporlar çeşitlilik göstermekte ancak bütün raporlar ev okullarına katılım konusunda artan bir ulusal eğilim olduğunu ifade etmektedir (Basham, 2001; Jackson, 2007).

Norveç'te alternatif eğitimin bir örneği olan ev okulları incelendiğinde, 1739'da ilk Norveç okul yasasının yürürlüğe girmesiyle, ebeveynlerin devlet okul sistemi yardımıyla çocuklarının eğitiminden sorumlu olmaları gerektiği belirlenmiştir. Fakat bu yasa çocukların devlet sistemi dışındaki alternatif eğitim haklarını da engellememiştir. Bu hak, kırsal kesim kategorisi (rest category) olarak algılanmıştır. Bu tür algılamaların nedeni Norveç'in oldukça geç şehirleşmesi, bazı yerleşim yerlerinin coğrafi konumu ve kırsal kesimlerin kötü ekonomik durumudur. Bunun sonucu olarak 1960'ların ortalarına kadar kırsal kesimlerdeki çocuklar haftanın sadece üç günü okula devam etmekteydiler. Norveç, özel coğrafyası ve tarihsel köklere sahip ulusal bir üst sınıfın yer almadığı bir ülke olduğundan uygulama önemlidir. Kamu okul sistemi dışındaki eğitim, ev okulları, Hıristiyan okulları veya farklı türde özel okullarda yapılmaktadır (Akt.Clara, 2000).

Uzun süren politik kargaşalardan sonra 1970'te özel okullar yasası yürürlüğe girmiş ve 1985'te yenilenmiştir. Bu yasa dini veya diğer alternatif pedagojik metotlara dayanan özel okulların tanınmasını ve devlet desteği almasını sağlamıştır. 1980'lerin sonuna kadar sadece Hıristiyan ve Rudolf Steiner okulları devlet tarafından onaylanmış ve okullarını tüm halka açma iznini almışlardır. Böyle bir çevrede ev eğitimi; Norveç'te 1739'dan itibaren bazı evde eğitim uygulamalarının yer almasına rağmen bunların sayıları azdır. 1993-1994'te modern ev eğitimi hareketi Norveç'te görülmeye başlanmıştır (Ole, 1995).

Norveç'te ev okulu eğitimi gelişimi 1998'e kadar çoğunlukla kırsal kesimlerde gözlenmiştir. Fakat son yıllarda kentsel alanlarda da bu eğitim şekli hızla artmıştır. Hem Norveç okullarının tarihi, hem de 1999'da yürürlüğe giren yeni okul yasası eğitim zorunluluğuna dayanmakta ancak okul zorunluluğuna dayanmamaktadır. Ebeveynlerin, çocuklarını evde eğitme hakları vardır. Fakat bunun için finansal destek alamayacaklardır. Eğer yerel okul otoriteleri izin verirse, ücretsiz kitap ve okul gereçleri alabileceklerdir. Aynı yasada, ev eğitiminin okul yasasının zorunluluklarını yerine getiremediği durumlarda çocukların okula gitmelerini zorunlu kılan düzenleme, yoğun tartışmalara neden olmuştur (Ole, 1995).

Yunanistan'da zorunlu eğitim ve ev okullarına özel bir ihtiyaca cevap olarak 1985 yılında, özel bir düzenleme ile izin verildiği görülmektedir (Petrie, 1995).

Hollanda'da 1969 yılından beri zorunlu eğitim uygulanmaktadır. 1994 yılında çıkarılan bir yasa ile zorunlu eğitimin süresi 12 yıla çıkartılmıştır. Daha sonraki yıllarda Hollanda'da ev okulu uygulamalarına izin verilmiştir (Petrie, 1995). Danimarka, Fransa ve İngiltere'de ev okullları yasaldır. Belçika ve Lüksemburg'da ev okulu uygulamalarıyla ilgili yasal durum ve Fransa ile aşağı yukarı aynıdır. İrlanda'da ise ilgili yasa gereği ev okulu eğitimi serbesttir. Diğer yasalarda da bu hak verilmiştir. Mullernay (1983) İrlanda Cumhuriyeti'nde ev okulu uygulamalarının yaygın şekilde uygulandığını belirtmektedir (Petrie, 1995).

Ev Okulu Uygulamalarında Program ve Öğretim

Ev okullarında, klasik eğitimde kullanılan birçok yöntemden daha fazlası kullanılabilmektedir. Bu yöntemlere doğrudan öğretim, sunuş yoluyla öğretim, projeye dayalı öğretim gibi uygulamalar örnek olarak verilebilir. Bununla birlikte ev çevresi öğrenciye öğrenme koşulları bakımından daha geniş ve günlük ders planlarının uygulanması için daha esnek bir öğrenme ortamı sunmaktadır (Information Analyses Reports- Evaluative-Feasibility, 1995)

Ev okulu ailelerinin, çok fazla program seçeneği vardır (Knowles, 1991; Princiotta ve Bielick, 2006). Belirli sosyal ve dini görüşleri temel alan programların yanı sıra (Walsh, 2002), tamamen bağımsız ve ticari amaçla hazırlanmış paket programlar da vardır. Bu programların bazıları daha fazla ebeveyn katılımını gerektirirken, bazıları daha az ebeveyn katılımı gerektirmektedir. Bu programlardan bazıları işin içine büyük ölçüde teknolojiyi katarken, bazıları ise klasik bir programı hedeflemektedir. Bu programlarda anne-babalar aynı zamanda daha yüksek seviye matematik ve fen konularını nasıl öğretecekleri gibi programda yer alan içerik problemlerini nasıl aşacaklarına da karar vermek zorunda kalmaktadırlar.

Ensign (2000) engelli 6 çocukla yapmış olduğu dokuz yıllık uzun dönemli çalışmasında ev okulu uygulamasının bireyselleştirilmiş yapısının, öğrenme güçlüğü ve üstün zekalılık gibi özel eğitime ihtiyacı olan çocukların gereksinmelerine odaklanmaları için fırsat sağladığını tespit etmiştir. Aynı zamanda öğrencilerin "değişken oranlarda akademik beceriler geliştiren, ama genellikle liseye kadar akademik yeterliliği tamamlayan öz güvenli öğrenciler"e dönüştüklerini ifade etmiştir. Ayrıca öğrenme güçlüğü çeken ev okulu öğrencilerinin devlet okullarındaki akranlarına göre daha fazla öğrenme etkinliklerine katıldıklarını ve yine o akranlarına göre okumada ve yazılı dilde büyük ilerlemeler kaydettiklerini belirtmiştir (Ensign, 2000).

Rivero (2002) "yaratıcı ev okulu" adı verilen bir ev okulu stilinde anne, baba ve çocuğun bir bütün olarak ihtiyaçlarına yönelmiş ve çocuğun bireysel öğrenme stilini öğrenme deneyimiyle bütünleştirmiştir. Aileler ev okuluna karar verdikle-

rinde program seçimlerini yapmak zorundadırlar. Evde eğitimin iki genel şekli "evde okul" ve "okulsuzluk"tur (Rivero, 2002).

Barratt-Peacock (2003) ev eğitiminde dört önemli bileşen belirlemiştir: a) yerel meslek, b) rehber olarak ebeveynler/otantik yetişkin uygulaması alanlarındaki dersler, c) öğrenme formu olarak aile söyleşisi ve d) rol modelliği (aile değerleri). Barratt-Peacock'a (2003) göre ev okulu aileleri okulda sosyalleşme ve öğretim için kullanılan basit yöntemleri kullanmaktan kaçınmaktadırlar. Bu ifadeler, dini ve sosyal muhafazakarlardan çok Dewey ve ilerici eğitimcilerin görüşlerini çağrıştırmaktadır.

Ev Okulu Öğrenci ve Ailerinin Özellikleri

A.B.D.'de ev okulu uygulayan aileler daha varlıklı, genellikle beyaz, sosyal olarak muhafazakardır. Aile yapısı ise genelde bozulmamıştır (Basham, 2001; Princiotta ve Bielick, 2006). Bu demografik özellikler, ev okulunda eğitim gören bir çok kişiye akademik, ekonomik ve sosyal başarının yolunu açmıştır.

Rudner (1999) tarafından yapılan bir araştırmaya göre ev okulu öğrencilerinin aileleri genel nüfusa göre daha çok eğitim almış bir grubu oluşturmaktadır. Ev okulu ailelerinin genel popülasyondan daha zengin ve varlıklı insanlar olmalarına rağmen, düşük gelir düzeyine sahip ev okulu ailelerinin çocuklarının bile akademik başarıları ulusal standartların üstündedir.

Ev Okulları ve Öğrencilerin Sosyalleşmesi

Ev okulu çocukları, kamu ve özel okullardaki öğrencilere göre aileleri ile daha fazla zaman harcamaktadırlar. Birçok ev okulu ailesi değerlerin öğretimine önem vermektedir, çünkü zamanla geleneklerinin yok olmasından korkmaktadırlar. Bu yüzden birçok ev okulu öğrencisi yetişkin olduklarında ailelerinin değerlerine yakın değerler taşıyan yetişkinler olmaktadır. Ev okulu çocuğu sınıftaki öğrencilerin kazanamayacakları akademik özellikleri ve gelişimleri sağlayabilmektedir. Bu özellikler onlara yetişkin olduklarında eşsiz ve önemli faydalar sağlamaktadır. Yani ev okulu öğrencileri okullardaki öğrencilere göre, daha az uyumlu ya da daha uyumlu ve sosyal olabilmektedirler. Bu öğrenciye ve ailesine bağlı bir durumdur (Farris ve Woodruff, 2000). Bununla birlikte Michigan Üniversite'sinden Knowles, ev okulu eğitimini tamamlayan 53 yetişkin ile yaptığı araştırmada, ev okulu mezunu yetişkinlerin yaşam içerisinde karşılaştıkları bir zorluk olmadığını saptamıştır (Layman, 1998).

Kamu okulları dışındaki okulların kamusal alandan izole edilmiş ve oldukça özelleşmiş bölgeler oluşturduğu ifade edilmektedir. Aslında durum gerçekte böyle değildir. Ev okulu ailelerinin toplum içerisindeki diğer ailelerle ve kurumlarla ilişki içerisinde oldukları bir gerçektir. Yerel, bölgesel ve ulusal düzeyde ev

okulu örgütlerinin katıldıkları çeşitli toplumsal etkinlikler, ortamlar ve programlar mevcuttur. Ev okulu çocuklarının birlikte kullandıkları oyun alanları, yerel kütüphaneler, müzeler, hayvanat bahçeleri, organize drama etkinlikleri, bilimsel projeler, ev okulları tarafından organize edilen piknikler, dışarıda birlikte yenen yemekler ve başka birçok etkinlik örnek gösterilebilir. Ayrıca ev okulu ailelerinin ev okulu konferans ve seminerine katıldıkları, eğitimle ilgili sorunlara bütçe ayırdıkları, birbirleriyle politik bilgi paylaştıkları bilinmektedir. Bütün bu objektif kanıtlar ev okulu çocuklarının toplumda oldukça sosyalleşmiş bireyler olduklarını gösterir (Farris ve Woodruff, 2000).

Ev Okulu Uygulamalarının Üstünlük ve Sınırlılıkları

Her uygulamada olduğu gibi, ev okulu uygulamalarının da birtakım üstünlük ve sınırlılıkları bulunmaktadır. Evde eğitime yönelik sürekli artan eğilime rağmen, ev okullarının faydaları ve zorlukları ile ilgili araştırmalar hala çok kısıtlıdır.

Yapılan araştırmalar, evde eğitim gören öğrencilerin akademik (Rudner 1999), sosyal ve psikolojik (Smith ve Williams 2009) açıdan iyi performans sergilediklerini ortaya koymaktadır.

Araştırmalarda ev okulu uygulamasına devam eden çocukların, öğrenmelerini kolaylaştırma, kendilerine uygun programı seçebilme, planlama yapabilme, ahlaki, etik, kültürel ve manevi ilkeleri öğretebilme bakımından olumlu etkilerinin olduğu ifade edilmektedir (Smith ve Williams 2009).

Benzer şekilde hizmetlere erişimi sağlamada, ev idaresi ile ilgili sorumlulukları dengelemede, çocukların öğrenme stillerini anlamada, aynı anda birçok çocukla ilgilenmede, sabır geliştirmede ve öğrenmeyi eğlenceli hale getirmede annebabaların olumlu bakış açılarının olduğu alanyazında yer almaktadır (Green ve Hoover-Dempsey 2007; Knowles 1988; Llewellyn 1996; Mayberry 1988; Ray 2000; Thomas 2001; Van Galen ve Pitman 1991; Smith ve Williams 2009).

Evdeki eğitimlerde özel eğitim öğretmenine gerek duyulmaması, bu uygulamanın diğer olumlu bir tarafıdır. Bununla birlikte çocukla birlikte öğrenebilmek ev okulu uygulamasının önemli bir artısıdır. Nitekim okullarda sunulan bilgilerin çoğu kanıtlanmamış teorilere dayanmaktadır. Dolayısıyla öğrenene fayda sağlayacakları konusunda bir garantisi olmayan bu bilgilerin bilişsel yük olarak çocuğun zihnine doldurulmasına gerek yoktur. Bu doğrultuda ev okulunda çocuklara gerçek hayatta kullanabilecekleri işlevsel bilgilerin kazandırılmasının faydalı bir tarafı bulunmaktadır (Peterson, 2009).

Ev okulları hakkında bilgi sahibi olmayan herkes için akla gelen ilk soru akademik başarıdan çok, sosyalleşme konusundaki şüphelerdir. Ancak aile de toplumun bir üyesidir.

Çocukların fiziksel farklılıkları ya da sıra dışı davranışları okullarda rahatsızlık veren davranışların başında gelir ki, bu da çocuğun okuldan dışlanması gibi olumsuz durumlara sebep olabilir. İşte bu nedenledir ki ev okulları aynı zamanda çocuklar için sosyal birer eğitim kurumudurlar (Peterson, 2009).

Aileleri ev okulunu tercih etmeye zorlayan birçok sebepten en çok dile getirileni ev okulu öğrencilerinin geleneksel okuldaki öğrencilere göre daha yüksek akademik performans sergilemeleridir (Basham, 2001; Princiotta ve Bielick, 2006). Denilebilir ki, ev okulu ailelerinin meşruluk kazanmasını sağlayan ve uygulamalarını küçük düşürücü iddialardan koruyan, bu akademik başarı olmuştur.

Ev okullarının geneli içerisinde, alan gezileri ve toplum hizmetleri de düşünülmektedir. Çocuklar, ilk elden toplumlarındaki kurumlarda insanlara yararlı hizmetlerde gönüllü olarak çalışmaya teşvik edilmektedirler (Information Analyses Reports- Evaluative-Feasibility, 1995). Bu da öğrenenlerin topluma hizmet uygulamalarında bireysel sorumluluklarını yerine getirmelerine katkı sağlamaktadır.

Yapılan araştırmaların büyük bir çoğunluğu kararlı bir şekilde evde eğitimden taraf olsa da, alanyazında eleştiri örneklerini de görmek mümkündür. Eleştiriler genellikle fikir temelli, teorik ya da felsefi niteliktedir. Lubienski (2003) ev okulu öğrencilerinin diğer eğitim ortamlarında da aynı başarıyı gösterebileceklerini belirtmiştir. Bu nedenle, ev okulunun üstün bir öğrenme ortamı sağladığı iddiası da abartılı bir iddia olarak görülmüştür. Eleştirinin odak noktası ev okullarındaki sosyalleşme süreciyle ilgilidir.

Ev okulları hakkındaki en önemli eleştiri toplumun sivil temelini zayıflattığı yönünde yapılan eleştiridir (Apple, 2000; Lubienski, 2000). Lubienski ev okulunun halk eğitiminin ortak çıkarı savunan demokratik bir kurum olarak hizmet edecek tekil potansiyelini baltaladığını iddia etmektedir. Apple ve Lubienski eğitime karşı tüketici zihniyeti olarak gördükleri şeyi eleştirmişlerdir. Aileler, başkalarını nasıl etkileyeceğini düşünmeden çocukları için en iyisi olduğuna inandıkları kararları alırlar. Kohn "Bu durum, aktif ve varlıklı ailelerin kendi çocukları için en iyi fırsatlar peşinde koşma konusundaki genel eğiliminin bir parçasıdır - bu, diğer çocukların şanslarına zarar vermek anlamına gelse bile" (Lubienski 2000, 209) demektedir.

Lubienski (2000) "Ev okulu demokratik sorumluluğu inkar eder ve toplumu yasal eğitime olan ilgisinden mahrum bırakır" (s.229) diyerek Kohn'un düşüncelerini yansıtmıştır. Reich (2002) de ailelerin eğitimdeki kontrolünü eleştirmiş ve şunları söylemiştir: "Ev okulu, bir çocuğun eğitiminde ailenin kontrolünün doruk noktasıdır; bu noktada başka hiçbir kurum çocuğun eğitimini etkileme iddiası taşımaz. Aileler çocuğun eğitimi için tek eleme faktörü olarak görev yapar ve nelerin eklenip nelerin çıkartılacağının son kararını verme konumundadırlar". (s.4). Reich (2002) ebeveynlerin kısıtlamalarının öğrencilerin ileride ihtiyaç duyacakları bilgiye erişmelerine engel olduğunu belirtmektedir. Ayrıca Reich (2002), ev okullarının öğrencileri çeşitli fikirlere ve insanlara ulaşmaktan alıkoyduğunu

ifade ederek, sosyalleşmedeki olumsuz etkisine vurgu yapmaktadır. Apple (2000) özelleştirmeye de dikkat çekilmiş; bununla birlikte ev okulunu Amerika'da devlet kurumlarından özel kurumlara, daha geniş bir hareketin bir parçası olarak görmüştür.

Ev okullarının yapısı deneysel çalışmalara olanak tanıyan bir nitelikte değildir. Birçok çalışma tarihi verileri kullanarak, betimsel ya da nedensel karşılaştırmalı desen bağlamında bulgular üretmiştir (Barratt-Peacock, 2003; Knowles, 1991; Knowles ve diğerleri, 1994).

Lubienski (2000) ve Apple (2000) ev okulu ile ilgili gelişmeleri önemli bulmuşlardır. Ancak her ikisi de birtakım derin endişeler taşımaktadırlar. Kamunun amaçları ile özel sektörün çıkarları arasındaki gerilimi Lubienski (2000) güçlü bir şekilde vurgulamaktadır. Buna göre aileler çocuklarının yüksek başarı ve beklentilerini karşılarlar, ancak toplumsal amaçları gerçekleştiremezler. Çocukların sınıflarda kazandıkları sosyal kazanç ve demokratik söylem evde gerçekleşmemektedir.

Ev okuluna devam eden çocuklar için yasal bir zeminin oluşması olumlu bulunmaktadır. Ancak sosyal eşitsizlikler ve toplumsal tabakalaşma bakımından bu durum üzüntü verici bulunmaktadır (Crowson, 2000).

Genellikle ifade edilen sınırlılıkları, zamanla aileye bağımlılığın gelişmesidir. Başka bir sınırlılık ise ev okulu uygulamasında, bazı çocukların sosyal olarak soyutlanmaları, okulun eksikliği, geleneksel okulların güzelliklerinden mahrum kalmaları, komşularıyla ve ilişkide bulunduklarıyla uygun olmayan davranışlar gösterme ihtimalinin yüksekliği ve ev okullarıyla ilgili yasal sorunlar yaşanmasıdır (Gustafson, 1989; Akt, Apple, 2000).

Sonuç olarak ev okulu, ülkemiz eğitim sisteminde ebeveynlerin sosyo-ekonomik eksiklikleri, yasal prosedürler, mali kaynak ve öğretim teknolojileri ve materyal yetersizliği gibi nedenlerle uygulanması güç olsa da geleceğimizi emanet edeceğimiz çocuklarımızın eğitimi için alternatif bir model olarak varlığını korumaktadır.

KAYNAKLAR

Anthony, K. V. & Burroughs, S (2012). Day to day operations of home school families: selecting from a menu of educational choices to meet students' individual instructional needs. *International Education Studies,* 5(1), 1-17.

Apple, M. W. (2000). The cultural politics of home schooling. *Peabody Journal of Education*, 75(1,2), 276-271.

Barratt-Peacock, J. (2003). Australian home education: A model. *Evaluation and Research in Education*, 17, 101-111.

Basham, P. (2001). Home schooling: From the extreme to the mainstream. *Public Policy Sources*, 51. Retrieved June 15, 2007.

Carper, J.C. (2000). Pluralism to establishment to dissent: The religious and educational context of home schooling. *Peabody Journal of Education*, 75 (1/2), 8- 19.

Clara Ase, A. (2000), Higer education and graduate employment in Norway, *European Journal of Education*, 35, 2.

Collum, E. (2005). The ins and outs of homeschooling: the determinants of parental motivations and student achievement. *Education and Urban Society*, 37, 307-335.

Crowson, R. L. (2000). The home schooling movement: a few concluding observations. *Peabody Journal of Education,* 75, 1/2, 294-300.

Ensign, J. (2000). Defying the stereotypes of special education: home school students. *Peabody Journal of Education*, 75 (1/2), 147-158.

Farrell, L. Ve Ryan T. (2006). "Ev okulu". Çev: Duygu Yaşar. *Eğitim Zil ve Teneffüs Dergisi*. Sayı: 6. Ankara: Algı Yayıncılık.(Orijinal makalenin yayım tarihi, 2005).

Farris, M. P. ve Woodruff, S. A. (2000). The future of home Schooling. *Peabody Journal of Education*, 75, 1/2, 233-255.

Hill, P.T. (2000). Home schooling and the future of public education. *Peabody Journal of Education*, 75 (1/2), 20- 31.

Homeschool Legal Defense Association. (2004). Academic statistics on homeschooling. Purcellville, VA: Author.

İnformation Analyses Reports- Evaluative-Feasibility. (1995). What is Home Schooling?. 13.p Ohio State Legislative Office of Education Owersihgt, Colombus.

Isenberg E. J.(2007). What have we learned about home schooling?. *Peobody Journal of Education*, 82 (2-3), 387–409.

Jackson, G. (2007). Home education transitions with formal schooling: student perspectives. *Issues in Educational Research*, 17, 62–84.

Jeub, C. (1994). Why parents choose home schooling. *Educational Leadership*, 52 (1), 50-52.

Knowles, G.J. (1991). Parents' rationales for operating home schools. *Journal of Contemporary Ethnography*, 20, 203-230.

Knowles, G.J., Marlow, S.E., ve Muchmore, J.A. (1992). From pedagogy to ideology: origins and phases of home education in the United States, 1970- 1990. *American Journal of Education*, 100, 195-235.

Lines, P. (2001). Homeschooling comes of age. The Public Interest, 140 (6), 74–85.

Loria, O. (2002, June 27). On the front lines of home education nationally and internationally. Retrieved March 17, 2010, from http://www.education revolution.

Lubienski, C. (2003). A critical view of home education. *Evaluation and Research in Education*, 17, 167-178.

Lyman, I. (1998). Home schooling: back to the future? Cato policy analysis. Cato Institute Washington.

Ole B. (1995). Comprehensive reform in upper secondary education in Norway: a retrospective view. *Europen Journal of Education*, 30, 3, 255-264.

Peterson D. (2009). You Can Homeschool Your Child with Special Needs. EP MAGAZINE/www.eparent.com.

Petrie, A. J. (1995) Home Educators and the Law within Europe. International Review of Education / Internationale Zeitschrift für Erziehungswissenschaft / Revue Internationale de l'Education, 41, 3/4, 285-296.

Princiotta, D. ve Bielick, S. (2006). Homeschooling in the United States: 2003, (NCES 2006- 042) Washington, DC: U.S. Department of Education. National Center for Education Statistics.

Ray, B. D. (1999). Home schooling on the threshold: A survey of research at the dawn of the new millennium Salem, OR: National Home Education Research Institute. Rudner (1999).

Ray, B.D. (2000). Home schooling: The ameliorator of negative influences on learning? *Peabody Journal of Education*, 75 (1/2), 71-106.

Reich, R (2002). The civic perils of homeschooling. *Educational Leadership*, 59 (7), 56-59.

Rudner, L. M. (1999). Scholastic achievement and demographic characteristics of home school students in 1998. *Education Policy Analysis Archives*, 7 (8).

Smith C. F. & Williams E. M. (2009). Motivations, Sacrifices, and Challenges: Black Parents' Decisions to Home School. Urban Rev (2009) 41, 369–389.

U.S.. Department of Education, National Center for Education Statistics, Parent Survey of the 1999 National Household Education Surveys Program (NHES); Parent and Family Involvement in Education Survey of the 2003 NHES.

Walsh, M. (2002). Home school enrollment surge fuels cottage industry. *Education Week*, 21, (39), 8.

Wilhelm G. M. ve Firmin M. W. (2009). Hıstorıcal and contemprorary developments ın home school education. *Journal of Research on Christian Education*, 18, 303–315.

Yang, P.Q., ve Kayaardi, N. (2004). Who chooses non- public schools for their children? *Educational Studies*, 30, 231-249.

EXTENDED SUMMARY

Homeschooling is defined as a "learning/ teaching situation where children spend the majority of the conventional day in or near their home in lieu of attendance at a conventional institution of education." (Ray, 1999). In this kind of an alternative education, usually the parents are responsible in instructing their children. However, sometimes this responsibility can be shared among two or more families (Information Analyses Reports-Evaluative-Feasibility, 1995).

Homeschooling is one of the alternative education models, and it can be defined as a practice where parents educate their children at home instead of traditional or private schools (Hess, 2002; in Farrell & Ryan, 2006). Homeschooling practice values learners as individuals, helps them to realize themselves and enables a systematized education alternative based on the capacity of learning to learn at home. Homeschooling children do not go to school, or in some cases they can go to school for some courses. They may also have private lessons at home. First teachers of the homeschooling children are their own parents who accept the responsibility of all the details regarding their children's' education process. However, it is very important for parents to be knowledgeable enough to cater for their children's education needs. Home education has grown as an educational alternative for many who are dissatisfied with public education as well as schools in general (private and public). According to Jeub (1994) the four main reasons for parents to decide homeschooling are: social, familial, academic, and religious reasons.

In Van Galen's (1991) seminal work, home school parents are categorized into two groups: ideologues and pedagogues. Galen reported that ideologues chose to home school with a view to teaching values to their children and strengthening family bonds. Previous studies identify the ideologues as the predominant group of parents who choose home schooling (Madden 1991; Mayberry 1988; McIntyre and Windham 1995; Wartes 1988 in Smith and Williams, 2009, 370). On the other hand, Van Galen (1991) described pedagogues as families that were primarily concerned with academic achievement, and they reportedly left traditional public schools because they did not find the curriculum challenging enough for their children. These parents reject the traditional school system and attempt to give their children a different education at great personal sacrifice (Knowles 1988; Madden 1991; Van Galen and Pitman 1991 in Smith and Williams, 2009, 370). Studies on pedagogues indicate that this group includes a large number of children who are gifted or have special needs (Knowles 1988 in Smith and Williams, 2009, 370).

Homeschooling practice includes all the methods that traditional education have and more. Some examples of these methods are direct teaching, verbal reading between learner and teacher, textbooks, and independent projects. Be-

sides, homeschooling environment provides a wider and more flexible learning atmosphere while carrying out the daily schedule (Information Analyses Reports- Evaluative-Feasibility, 1995).

Homeschooling families have a wide range of curriculum options (Knowles, 1991 in Princiotta and Bielick, 2006) There are curricula based on specific social and religious world views (Walsh, 2002). Some of them require more parent involvement while others do not. Some incorporate technology to a great degree while others aim at a more classical curriculum. Parents must also decide how to overcome obvious curriculum problems such as how to teach higher-level high school math and science. Forming a local home school cooperative where families pool their expertise to handle more complex subjects and using local community college classes, and video or Internet based instruction are some of the options.

In a historical study of home school families in Australia, Barratt-Peacock (2003) wrote that in a home school "learning is situated in the world of real practice rather than school" (p. 104). Home school is also a result of child play as well as the child fulfilling a role in the everyday practice of the family. Barratt-Peacock (2003) identified four key processes in home education as:"a) domestic occupation; b) parents as guides/ tutors to fields of authentic adult practice; c) family conversation as a forum [for learning]; and d) role modeling [the family's values]" (p. 105). Barratt-Peacock described home education families as avoiding the simple methods that are used to socialize and teach in school. These statements describe the educational beliefs of John Dewey and other progressive or liberal educators rather than religious and social conservatives, but many conservative homeschoolers are performing similar educational practices in their homes.

Two of the most interesting studies on homeschooling were conducted by Lines (2001) and o Hill (2000). Lines (2001) mentions a future partnership between public and home schools. The author also states that the flexibility of family-friend relationship in public schools has become a paradigm with an increasing vision. This is parallel to the main idea that is getting more and more popular in this movement. Hill (2000) states that it is impossible to mix the main philosophy of home schools and public schools. Homeschooling parents refrain from resembling the bureaucratic, unionized teachers and undisciplined implications of public schools. Hence, homeschooling parents state that they carefully avoid these kinds of rules and institutions and define homeschooling as a wide movement enlarged by the participants and supporters.

In all societies they are applied, homeschooling practices have been subject to much debate and conflict. Just like everything that is new and different, homeschooling practices have some advantages and limitations. One should have an idea about these advantages and limitations while deciding on such practice.

Studies (Ray 2000; Gren & Hoover-Dempsey 2007, Thomas 2001, Van Galen 1987 in Smith and Williams 2009) indicate that parents state homeschooling has positive effects on making children's learning easier, choosing appropriate curriculum, planning and teaching moral, ethical, and cultural principles (in Smith and Williams 2009). Similarly, parents' general views include statements about the positive effects of homeschooling on reaching services, balancing responsibilities in house chores, understanding their children's learning style, dealing with more than one child at the same time, becoming more patient, and making learning more enjoyable. (Green and Hoover-Dempsey 2007; Knowles 1988; Llewellyn 1996; Mayberry 1988; Ray 2000; Thomas 2001; Van Galen and Pitman 1991; in Smith and Williams 2009).

Lubienski (2003) pointed out that home school students would have performed just as well in other settings. Therefore, the home school claims of a superior teaching environment are overstated. Apart from this criticism, there is little question about the nature of the academic success home school students achieve in the home school environment. The criticisms center on the effect of home schooling on the society as a whole and on the socialization of the home school student. The most significant criticism was that homeschooling undermines the civic foundation of American society (Apple, 2000).

Reich (2002) introduces what is probably the most cited concern about home schooling: lack of student socialization. Reich builds his argument against home schooling by stating that home schooling insulated students from diverse ideas and people. The idea of socialization was raised by Kantrowitz and Wingert (1998). They wrote about the critics who believe that home school children will not acquire adequate academic and social skills they need to participate in our democratic society. Kantrowitz and Wingert indicated that "social isolation can be especially damaging in the middle school years" (in Anthony and Burroughs, 2012, p.5). There are limitations of homeschooling as well. The most frequently mentioned one is the dependence on family in time while some other examples regarding legal problems include social isolation of some homeschooled children, lack of school, missing good sides of traditional schools, and the high probability of displaying inappropriate behaviours while communicating with neighbours or peers (Gustafson, 1989 in Apple, 2000).

In conclusion, although homeschooling seems to be hard to apply in our country due to reasons such as socio-economical constraints, legal procedures, lack of financial resources and education technology and materials, etc; it can be considered as an alternative education option for our children to have a more humanistic learning environment. Parents who know their children best can perform teaching according to the needs and level of their own children in a more effective way.

YAZARLAR HAKKINDA

Dr. Murat Taşdan, Kafkas Üniversitesi Eğitim Fakültesi Eğitim Bilimleri Bölümü Eğitim Yönetimi Teftişi ve Planlaması Ana Bilim Dalında yardımcı doçent olarak görev yapmaktadır. İlgilendiği konular alternatif okullar, eğitimde liderlik ve eğitimde değerdir. İletişim Adresi: Kafkas Üniversitesi Eğitim Fakültesi, Kars, Türkiye.

Eposta: murattasdan@gmail.com.

Dr. Özden Demir, Kafkas Üniversitesi Eğitim Fakültesi Eğitim Bilimleri Bölümü Eğitim Programları ve Öğretim Ana Bilim Dalında yardımcı doçent olarak görev yapmaktadır. İlgilendiği konular eğitimde program geliştirme, sosyal bilgiler eğitimi ve düşünme eğitimidir. İletişim Adresi: Kafkas Üniversitesi Eğitim Fakültesi, Kars, Türkiye.

Eposta: oooozden@gmail.com.tr.

ABOUT THE AUTHORS

Dr. Murat Tasdan is working at Kafkas University Faculty of Education Department of Educational Sciences as assistant professor. His interested research areas are alternative schools, leadership in education, value of education. Correspondence address: Kafkas University, Faculty of Education, Department of Education Sciences, Kars, Turkey. Phone: +90.04742251150.

Email: murattasdan@gmail.com.

Dr. Ozden Demir is working at Kafkas University Faculty of Education Department of Educational Sciences as Assistant Professor. Demir's interested research areas are curriculum development, social studies education and teaching thinking. Correspondence address: Kafkas University,Faculty of Education, Department of Education Sciences, Kars, Turkey. Phone: +90.04742251150.

Email: oooozden@gmail.com.tr: